

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

7. april 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations grundnotat vedrørende Kommissionens grønbog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring, KOM(2004) 811 endelig samt de modtagne høringssvar.

Materialet er ligeledes sendt til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg.

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Dato: 5. april
Kontor: Internationalt k
J.nr.: 2005/4050
Sagsbeh.:
Fil-navn: 040105-oversend gru

INM 219

Vedlagt fremsendes grundnotat og de modtagne høringssvar fra Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsorganisation og Landsorganisationen i Danmark vedrørende Kommissionens grønbog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring (KOM (2004) 811 endelig) med henblik på videresendelse til Folketingets Europaudvalg.

Grundnotatet med bilag er ligeledes sendt til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Rikke Hvilshøj

/ Henrik Ankerstjerne

Dato: 1. april
 Kontor: Internationalt k
 J.nr.: 2005/4050

INM 219

Grundnotat vedrørende Kommissionens grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring (KOM (2004) 811 endelig)

Resumé

Grøn bogen om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring indeholder Kommissionens oplæg til en debat om behovet for arbejdskraftindvandring i EU. Grøn bogen rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet. Grøn bogen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Andre medlemslande har budt debatten om en fælles tilgang til og erfaringsudveksling om indvandring af kvalificeret arbejdskraft velkommen. Danmark er positiv over for at drøfte behovet på EU's arbejdsmarked, herunder hvordan man kan håndtere arbejdskraftindvandring til at dække sådanne behov.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4. – 5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af tilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen på arbejdsmarkedet.

Den 12. januar 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring. Grøn bogen udgør et oplæg til debat, der skal drøftes med alle relevante aktører, hvorefter Kommissionen i overensstemmelse med det nye flerårige program ved udgangen af 2005 vil forelægge en politikplan om blandt andet EU's håndtering af lovlig indvandring af nødvendig arbejdskraft. Kommissionen har anmodet om at modtage bidrag til denne debat inden den 15. april 2005.

2. Grønbogens indhold

Formålet med grønbogen er at iværksætte en debat mellem EU-institutioner, medlemsstater og relevante organisationer om den mest passende udformning af fælles-skabsregler for indvandring af økonomiske årsager.

Kommissionen slår fast, at det fortsat er hvert enkelt medlemsland, der fastlægger antallet af tredjelandsstatsborgere, der tillades indrejse med henblik på arbejde.

I oplægget skitseres en række muligheder for fælles minimumsregler på området, herunder om der skal være tale om en generel ramme, eller om fælles regler alene skal gælde på særligt udvalgte områder. Der skal endvidere tages stilling til, om herboende tredjelandsstatsborgere skal have fortrinsret frem for tredjelandsstatsborgere uden for EU. Andre centrale spørgsmål er, hvilke procedurer ansøgere skal gennemgå, herunder hvilke krav der skal opfyldes. Der kan være tale om fælles 'fast track procedurer', green card ordninger eller stillingsopslag i fælles databaser. Endvidere drøftes muligheden for at indføre en jobsøgningsstilladelse, opholdstilladelse med henblik på selvstændigt erhverv, i hvilken udstrækning der skal være fælles ansøgning for arbejdstilladelse og opholdstilladelse, samt hvilke rettigheder der skal være knyttet til en arbejdstilladelse. Endelig drøftes spørgsmål, der er knyttet til arbejdskraftindvandring, herunder integration, udsendelse og samarbejde med tredjelande.

3. Det nationale retsgrundlag

3.1. Gældende lovgivning

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler derfor, herunder hvis udlændingen kan få ansættelse inden for et område, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, meddeles efter udlændingemyndighedernes nuværende praksis dels til udlændinge, der konkret har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse hos en herværende arbejdsgiver, dels til udlændinge, der vil etablere selvstændig virksomhed her i landet.

Der er ingen kvote for, hvor mange udenlandske statsborgere der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1. Der foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Arbejdstagere

Opholdstilladelse til udlændinge, der har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse hos en herværende arbejdsgiver, meddeles som udgangspunkt alene, hvis der ikke er herværende arbejdskraft – det være sig danskere, EU-borgere eller tredjelandsstatsborgere – der kan påtage sig det pågældende arbejde. Med henblik på en vurdering heraf hører udlændingemyndighederne normalt det regionale arbejdsmarkedsråd eller en relevant arbejdsgiver- eller fagforening, forinden der træffes afgørelse i sagen.

For så vidt angår områder, hvor det er åbenbart, at der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, er der etableret en fasttrack-procedure, den såkaldte jobkortordning. Ordningen indebærer, at udlændingemyndighederne kan træffe afgørelse uden forudgående høring af det regionale arbejdsmarkedsråd eller en relevant arbejdsgiver- eller fagforening. De områder, der er dækket af jobkortordningen, er opregnet på den såkaldte positivliste, som er under løbende revision.

Kravet i udlændingelovens § 9 a, stk. 1, om, at meddelelse af opholdstilladelse skal tilgodese væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn, stilles tillige, hvis udlændingen ansøger om at få opholdstilladelsen forlænget. Forlængelsestilladelser meddeles dog i større omfang end førstegangstilladelser uden forudgående høring.

Udlændinge, der i forvejen har haft opholdstilladelse i Danmark på andet grundlag end udlændingelovens § 9 a, stk. 1, og hvis opholdstilladelse på dette andet grundlag inddrages eller nægtes forlænget, kan få opholdstilladelse, når de er i et fast ansættelsesforhold af længere varighed og beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler derfor, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2.

Det er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1 og 2, at arbejdet foregår på sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

I modsætning til § 9 a, stk. 1, stilles der efter § 9 a, stk. 2, ikke krav om, at der generelt set er mangel på dansk eller herboende udenlandsk arbejdskraft, som på kvalificeret vis kan varetage det pågældende arbejde.

Efter udlændingemyndighedernes nuværende praksis meddeles udlændinge ikke opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, med henblik på at opholde sig her i landet som arbejdssøgende. Regeringen overvejer for tiden den nærmere udformning af en ordning, der skal give herværende udenlandske studerende inden for områder, hvor der er behov for kvalificeret arbejdskraft, mulighed for ved studiets afslutning at få en opholdstilladelse af kortere varighed med henblik på at søge beskæftigelse her i landet.

For EU/EØS-borgere samt schweiziske statsborgere gælder EU-rettens almindelige regler om arbejdskraftens fri bevægelighed. For arbejdstagere, der er statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien og Tjekkiet, er der med henblik på en trinvis overgang til fuld fri bevægelighed, etableret en særlig national overgangsordning, som samlet set stiller statsborgere i de pågældende lande bedre end tredjelandstatsborgere. Bl.a. vil det som hovedregel ikke være en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter overgangsordningens regler, at der ikke er herværende personer, der kan påtage sig det pågældende arbejde.

Alle EU-borgere, også statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien og Tjekkiet, kan, hvis de er selvforsørgende, opholde sig her i landet som arbejdssøgende i op til seks måneder, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1.

EU-borgere har således i praksis en fortrinsstilling frem for tredjelandstatsborgere for så vidt angår adgangen til det danske arbejdsmarked.

Selvstændige erhvervsdrivende

Efter udlændingemyndighedernes praksis kan der gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, til en udlænding, der ønsker at etablere selvstændig virksomhed her i landet, hvis der foreligger en væsentlig dansk erhvervsmæssig interesse i, at virksomheden etableres her i landet.

Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger en væsentlig dansk erhvervsinteresse lægges der vægt på virksomhedens innovative karakter, økonomiske og finansielle situation, mulighed for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft og mulighed for at beskæftige ledig arbejdskraft. Der lægges endelig vægt på, hvorvidt det danske arbejdsmarked tilføres en ny type af virksomhed.

Det bemærkes, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed indebærer, at den pågældende udlænding skal deltage aktivt i virksomhedens drift, og at udlændingens tilstedeværelse her i landet skal være nødvendig for etableringen. Der gives således ikke opholdstilladelse til udlændinge, der blot har økonomiske og finansielle interesser i virksomheden, f.eks. aktionærer og anpartshavere.

Efter styrelsens praksis gives der som udgangspunkt ikke opholdstilladelse til drift af selvstændig erhvervsvirksomhed inden for detailhandel, restaurationsvirksomhed, mindre handelsvirksomheder og lignende, idet der normalt ikke foreligger væsentlige danske erhvervsinteresser i drift af sådan virksomhed.

Udlændinge, der i forvejen har haft opholdstilladelse i Danmark på andet grundlag end udlændingelovens § 9 a, stk. 1, og hvis opholdstilladelse på dette andet grundlag inddrages eller nægtes forlænget, kan få opholdstilladelse, når de gennem en længere periode har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed og beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler derfor, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2. Erfaringsmæssigt er der tale om komplicerede vurderinger, som det kan være vanskeligt at skaffe et solidt grundlag for at kunne foretage. Efter Udlændingestyrelsens praksis gives der som hovedregel ikke opholds- og arbejdstilladelse til selvstændige erhvervsdrivende inden for detail- og restaurationsbranchen.

EU/EØS-borgere samt schweiziske statsborgere, der ønsker at etablere selvstændig virksomhed her i landet, er ikke omfattet af udlændingelovens almindelige regler, men derimod af de særlige EU-retlige regler om fri etableringsret.

Ifølge udlændingelovens regler gives arbejds- og opholdstilladelse i samme procedure.

3.2. Internationale forpligtelser

Grønbogen har ikke relevans for Danmarks internationale forpligtelser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Idet der er tale om et debatoplæg, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

5. Høring

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Amtsrådsforeningen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Kommunale Kartel, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FTF, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kommunale tjenestemænd og Overenskomstansatte, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Rådet for Etniske Minoriteter, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer, Statsansattes Kartel og The Copenhagen Centre har været hørt over forslaget.

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsorganisation og Landsorganisationen i Danmark har indtil nu afgivet bemærkninger til grønbogen.

I det følgende gengives det væsentligste indhold af disse høringssvar.

Generelle bemærkninger

Amtsrådsforeningen finder, at der i Grønbogen rejses mange særdeles relevante og væsentlige problemstillinger i forhold til fastsættelse af fælles rammer for vilkårene i forbindelse med arbejdskraftindvandring fra 3. landes borgere. Problemstillinger, som yderligere aktualiseres af aldringen af befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Amtsrådsforeningen finder det derfor påkrævet at gennemføre en politisk drøftelse af Grønbogen før et mere konkret og endeligt høringssvar kan afgives.

Dansk Arbejdsgiverforening finder det ikke sandsynligt, at arbejdskraftbehovet kan dækkes gennem mobilitet på det europæiske arbejdsmarked. Hvis virksomheders behov for kvalificeret arbejdskraft ikke bliver dækket, er der betydelig risiko for, at deres vækstmuligheder bremses, at arbejdspladser i EU og dermed Danmark nedlægges, og produktionen flyttes udenfor EU.

Hvilken grad af harmonisering bør EU sigte på?

Det er *Akademikernes Centralorganisation*'s vurdering, at de fleste EU-lande vil have fordel af at fokusere målrettet på at tiltrække beskæftigelsesmotiverede indvandrere fra tredjelande. Det er imidlertid AC's vurdering, at (øget) indvandring fra tredjelande er et særdeles ømtåligt politisk tema. AC vurderer derfor, at det er tvivlsomt om EU med fordel kan udvikle en egentlig fællesskabspolitik for arbejdskraftindvandring. Det er imidlertid AC's vurdering, at EU med fordel kan medvirke til at skabe debat om behovet og fordelene ved øget indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft fra tredjelande, og at EU med fordel kan medvirke til at "brande" Europa som et reelt alternativ til at USA.

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at tredjelandsstatsborgere bosat uden for EU bør være omfattet af en fælles politik, der er baseret på de til enhver tid efterspurgte kvalifikationer og arbejdskraftbehovene på arbejdsmarkedet, som fastsættes af de enkelte medlemsstater.

Landsorganisationen i Danmark (LO) støtter, at det er op til den enkelte medlemsstat selv at bestemme, hvor mange immigranter, der skal have adgang til dens arbejdsmarked. I det omfang der er behov for arbejdskraft i enkeltsektorer, kan det være relevant at åbne op for arbejdskraftindvandring. Men det må suverænt være op til den enkelte medlemsstat, at vurdere og bestemme hvilke sektorer, der kan være tale om, og en sådan vurdering må baseres på vurderinger fra arbejdsmarkedets parter. Eventuelle fælles procedurer for arbejdskraftindvandring bør omfatte alle immigranter uanset hvor længe arbejdsforholdet er aftalt til. Der er ikke behov for særligt hurtige procedurer for eksempelvis korte arbejdsforhold.

Præference for det indenlandske arbejdsmarked

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at tredjelandsborgere, der er bosiddende i EU og har boet og arbejdet i et EU-land i mindst fem år, bør være omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed og social sikring.

Kommunernes Landsforening finder, at der bør fokuseres på, at få tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i Danmark i beskæftigelse, før der åbnes op for yderligere arbejdskraftindvandring.

Landsorganisationen i Danmark finder, at procedurer for, i hvilket omfang man først skal udbyde jobbene nationalt, bør være et anliggende for den enkelte medlemsstat. Sådanne procedurer bør som udgangspunkt fastlægges på en måde, der generelt sikrer mod diskrimination både i forhold til den indenlandske arbejdskraft samt arbejdskraft fra tredjelande, således at der er en reel og åben adgang til det enkelte job.

Indrejsesystemer (opholdstilladelse for arbejdstagere)

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at der bør indføres et mere fleksibelt adgangssystem til det danske arbejdsmarked byggende på et pointsystem, som giver udlændingemyndighederne mulighed for at vurdere ansøgninger om arbejds- og opholdstilladelser ud fra en række kriterier. Der bør være tale om et fleksibelt system, hvor myndighederne løbende kan ændre adgangskravene afhængig af efterspørgslen efter kvalificeret arbejdskraft.

Ser fra en virksomhedsvinkel er det vigtigt, at der er tale om beskæftigelsesmotiveret indvandring set i relation til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Det indebærer, at konkrete jobtilbud eller jobsøgning i en kortere periode på for eksempel seks måneder uden adgang til sociale ydelser bør være en forudsætning.

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at der bør sigtes mod at skabe mødesteder via European Public Employment Services (EURES), hvor tredjelandsstatsborgere kan indlægge deres CV og virksomheder på en enkel måde kan få adgang til disse informationer med henblik på beskæftigelse.

Landsorganisationen i Danmark finder, at et frivilligt (både for det enkelte land og den enkelte arbejdstager) formidlingssystem, hvor den enkelte kan registrere sit CV, er

en hensigtsmæssig måde at effektivisere udbud og efterspørgsel af arbejdskraft fra tredjelande til EU.

Ansøgning om arbejds- og opholdstilladelse (procedure)

Landsorganisationen i Danmark finder, at en kombineret arbejds- og opholdstilladelse vil være at foretrække. Det bør ved ansøgning om fornyet arbejds- og opholdstillades sikres, at den pågældende immigrant kan blive i landet i ansøgningsperioden og således ikke er nødt til at rejse til hjemlandet for at sende fornyet ansøgning.

Mulighed for at skifte arbejdsgiver/ sektor

Landsorganisationen i Danmark finder, at en arbejds- og opholdstilladelse skal følge den enkelte arbejdstager, da det generelt letter kontrolmulighederne, hvilket i særdeleshed er en fordel ved udstationeringer.

Rettigheder

Landsorganisationen i Danmark finder som udgangspunkt, at arbejdstagere fra tredjelande skal være omfattet af de samme rettigheder som de øvrige arbejdstagere i opholdslandet, dog med forbehold for de overgangsordninger, som er vedtaget vedrørende vandrende arbejdstagere fra de nye medlemsstater.

Ledsageforanstaltninger: Integration, frivillig tilbagevenden og samarbejde med tredjelande

Landsorganisationen i Danmark finder, at arbejdstagere fra tredjelande bør sikres både faglige og personlige udviklingsmuligheder i form af adgang til efteruddannelse samt deltagelse i samfundslivet i øvrigt. Hjemvenden af arbejdstagere fra tredjelande bør indtænkes i EU's udviklingspolitik, således at det sikres, at hjemlandet får maksimalt udbytte af den viden og erfaring udsendte arbejdstagere har fået via deres arbejdsforhold i EU. Det betyder, at EU's udviklingspolitik også bør fokusere på etablering af relevante uddannelsesinstitutioner, således at den enkelte sikres fortsat udviklingsmuligheder i hjemlandet. LO ser et perspektiv i, at arbejdstagere fra tredjelande via skiftende arbejdsforhold i hjemlandet og EU og med mulighed for løbende efteruddannelse bidrager positivt til samfundsudviklingen i hjemlandet. I det hele taget bør EU og medlemslandene overveje, hvordan internationale handelsaftaler, udviklingsbistand og skatteregler kan bidrage til at udvikle udviklingslandenes uddannelsesmuligheder som kompensation for en vis dræning af kvalificeret arbejdskraft til EU.

LO mener, at ifald man åbner for arbejdskraftindvandring til EU, bør arbejdstagere fra samtlige tredjelande have lige muligheder, hvorfor der ikke skal lempes på procedurer for udstedelse af arbejdstilladelser til arbejdstagere

i særlige tredjelande. Der kan dog være behov særlige aftaler mellem nabolande, hvilket må være enten bilaterale anliggender eller indgået af EU.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens grønbog har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da der er tale om et debatoplæg.

Senere vedtagelse af forslag fremlagt på baggrund af drøftelser af grønbogens spørgsmål ventes ikke at have lovgivningsmæssige eller lovgivningsmæssige konsekvenser, idet sådanne forslag må ventes at blive fremlagt med hjemmel i traktatens kapitel VI. Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af sådanne forslag.

7. Samfundsøkonomiske og andre konsekvenser

Grønbogen har som debatoplæg hverken samfundsmæssige eller andre konsekvenser.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at det er behovet på arbejdsmarkedet, der skal kunne begrunde arbejdskraftindvandring i en eller flere sektorer.

Den demografiske udvikling kan formodes at føre til mangel på arbejdskraft. For Danmarks vedkommende vurderes generel arbejdskraftindvandring dog ikke at kunne bidrage til at afhjælpe finansieringsproblemet afledt af befolkningens aldring. Generel arbejdskraftindvandring formodes at have en omtrent neutral effekt på de offentlige financers holdbarhed. Tales derimod om indvandring af kvalificeret arbejdskraft, giver udenlandske videnarbejdere adgang til ny viden, teknologi, organisationsformer samt netværk og skaber flere indenlandske arbejdspladser.

Der vil i de kommende år blive større international konkurrence om højtuddannede, der er villige til at bo og arbejde i udlandet. Danske virksomheder risikerer at stå svagt i den konkurrence. Danmark kan ganske vist tilbyde mange af de forhold, som de højtuddannede lægger vægt på i forbindelse med valg af land og job. Men blandt de højtuddannede i udlandet er der få, som kender til Danmark og fordelene ved at bosætte sig her. Blandt de højtuddannede, som kender til Danmark, fremhæves som noget negativt, at Danmark er et dyrt land at leve og bo i. Det understreger vigtigheden af, at regeringen arbejder på at nedsætte skatten på arbejde. Et skridt i denne retning er imidlertid allerede foretaget ved de skattelettelser, der blev indført som en del af forårspakken med virkning pr. 1. januar 2004. Regeringen vil endvidere bevare 25 pct.-skatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere rekrutteret i udlandet.

I lyset af den skærpede konkurrence om at tiltrække udenlandske videnarbejdere er det nødvendigt, at Danmark markerer sig mere skarpt, og at der i den forbindelse gøres en øget indsats for at tiltrække dem, hvis præferencer Danmark i særlig grad matcher, f.eks. højtuddannede med familie. Regeringen vil se på, hvordan kendskabet til Danmark kan forøges og løbende overveje, om der er behov for justering af de danske regler med henblik på at tiltrække flere højtuddannede fra udlandet.

Regeringen ser derfor frem til at drøfte Kommissionens grønbog om behovet på EU's arbejdsmarked, herunder idéudveksling om, hvordan EU bedst håndterer arbejdskraftindvandring til at dække disse behov. Det skal dog fortsat være det enkelte medlemsland, der fastlægger antallet af tredjelandsstatsborgere, der tillades indrejse på dets område med henblik på arbejde. Herudover ser regeringen frem til at drøfte, hvorledes videnarbejdere bedst kan tiltrækkes.

Regeringen vil se på, om der er behov for yderligere initiativer med henblik på at fastholde udenlandske studerende, der afslutter en uddannelse i Danmark.

Regeringen støtter, at eventuelle tiltag indtænker målet om en begrænsning af de administrative byrder.

Regeringen stiller sig positiv over Kommissionens ideer om etablering af en særlig "fast track"-procedure, som kan gøre EU mere attraktiv for kvalificeret arbejdskraft, ligesom Danmark er åben over for at undersøge muligheder for at etablere en "EU-jobbank", hvor tredjelandsstatsborgere kan indlægge et CV. En sådan CV-database vil give arbejdsgivere kendskab til mulige kandidater og kan bidrage til et samlet billede af udbud og efterspørgsel.

Regeringen støtter, at bestræbelserne på at skabe bedre integration af indvandrere fortsættes, både på arbejdsmarkedet og i værtslandet generelt.

Regeringen støtter en samtænkning af migrations- og udviklingspolitikken.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24. februar 2005 var grønbogen genstand for en første drøftelse blandt medlemslandene. Medlemslandene understregede, at arbejdskraftindvandring fortsat først og fremmest er et nationalt anliggende, men bød debatten om en fælles tilgang til og erfaringsudveksling om indvandring af kvalificeret arbejdskraft velkommen.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grønbogen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 2. – 3. december 2004 og den 24. februar 2005.